

(המשך מעמוד 7)

לוסייה אורחית כדי להסיל עליה אימה ולהביא לבריחתה הפועלה על-ידי מנחם בגין באפריל 1948 ב- דירי-אסין. בגין עצמו התפאר לי- אחר מכן פעמים רבות בכך שמאורי- צות דירי-אסין הם ששיכנעו את המוני הערבים בארץ לברוח על נפשם בהתקרב צה"ל, וכך פונה ה- שטח להתיישבות יהודית.

אין שמץ של ספק לגבי הכוונה של אריאל שרון וראשי הפלאני- גות להביא לסילוק האוכלוסיה ה- פלסטינית מביירות המערבית. כדי להווי אוכלוסיה כזאת, המונה עתה בין 200 עד 400 אלף איש, היה צורך להסיל עליה אימה נוראה, לפרוק את נישקן של המיליציות ה- מוסלמיות שהגנו עליה, להרוס את המחנות ולהביא לבריחה מבוהלת. הדיבור על "הרס תשתית המחבר- לים" בא להצדיק פעולה זו.

כל מה שהתרחש בביירות כשבוע האחרון תואם את הכוונה הזאת — וזרבים מן המטעים אין כלל הסבר סביר אחר.

בראש המעשים האלה מופיעה עצם ההחלטה להיכנס לביירות ה- מערבית — החלטה שעלתה בחייהם של שיבעה היילי צה"ל.

להחלטה זו לא היה כל נימוק סביר הנראה-הרעיון. הטענה כאילו נעשה הרבר כדי לשמור על הסדר ולמנוע פרעות הופרכה על-ידי אריאל שרון עצמו, כאשר החליט להכניס לשם את ה- פלאנגות.

הטענה כאילו התגלו לפתע, אל- פיים מחבלים" שהסתתרו בביירות בניגוד להסכם, היא אחד מאותם השקרים הגסים, המופרכים בעליל, שהמכו סימני-הזכר של אריאל שרון (ראו עמודים 31-30) ושל רפאל איתן.

"מחבל". מכיוון שלפי השפה ה- מוסקרת של שרון ושות' כל פלס- טיגי הוא "מחבל", ועל אחת כמה וכמה כל פקיד, רופא, אחות, מורה או נהג באחד ממוסדות אש"ף, גם אין להגדרה כזאת כל משמעות.

נוכחותן של המיליציות המוסל- מיות — ובראשן ה"מוראביטון" הנאצריסטיים — אינה מעניינה של ממשלת-ישראל, ואינה נוגעת ב- שום צורה שהיא בביטחון ישראל. מחסני-הנשק שנותרו בשטח, אחרי פינוי בעליהם, גם הם אינם מעני- יינה של ישראל.

הפלישה למערב ביירות מהווה הפרה גסה וברוטאלית של ההס- כם שהושג בין ישראל, הלבנונים והפלסטינים, באמצעות פיליס הביב. אפילו אדם כמו אריאל שרון הא- מון על הפרת הסכמים, שאצלו מילה אינה מילה ודיבור אינו די- בור, היה מהסס להפיר בצורה כה גסה הסכם שהושג בחסות הנשיא רונלד רגן עצמו, אלמלא היתה לו סיבה טובה מאוד לכך.

ואכן, היתה סיבה כזאת: גירוש האוכלוסיה הפלסטי- נית מביירות, באמצעות מעשים שהם בבחינת מעשי דירי-אסין וקיבירה פי מאה.

המשמעות היתה ברורה לרבים. בבוקר של היום המכריע, כמה שעות לפני התחלת הטבח, פורסמה בעי- תונות הודעה של אורי אבנרי, תחת הכותרת "שרון זומם להחרב את מחנות-הפלסטים בלבנון" — ובה אזהרה חמורה מפני כוונה זו, ש- היא המטרה האמיתית של החדירה לביירות המערבית.

תנים וצבועים

ל ש קו-מתשבה שני הגותן תימוכין לניתוח זה.

שכירי חראד עז אוכלוסיה חסרת-אונים זו, כתנים ר- כצבועים המתנפלים על סגרי.

אלפי לוחמי אש"ף, שעמדו ל- התפנות מביירות, נדרשו להשאיר אחריהם את מיטפותיהם, נשותיהם וילדיהם. אלפי אזרחים, שעבדו ב- מוסדות האזרחיים של אש"ף — המינהל האזרחי, מוסדות-מחקר, בתי-חולים, בתי-הספר והמוסדות הכלכליים — נשארו גם הם בעיר.

על כך נערכו דיונים רבים, ר- היתה גם התערבות סעודית מאסי-

(לגבי הרצח נותרו כל הספקות. אין איש יודע עדיין בבירור מי ביצע אותו, הושמעו חשדות רבים מאוד, הואשמו סיעות מארוניות יריבות, שהיה להם עניין של ניקי- מת'דם, מאחר שבשיר רצח את רא- שיהן, הואשמו הסורים, שסוכני- הם הם די מתוחכמים כדי לבצע פעולה כה מסוכנת. לבנונים רבים מאמינים כי ישראל רצחה את בשיר, אחרי שהפיר את פקודתה לחתום על חוזה-שלום עימה, וכדי לספק אמתלה לכיבוש מערב-ביי- רות. ברור כי המבצעים היו בעלי קשרים טובים מאוד במפקדת ה- פלאנגות, כי אחרת לא היו מצלי-

מעשה חרטה כלשהי על מעשיהם ומחליהם. הם אף לא הביעו צער אמיתי על הטבח עצמו.

החל בראש-הממשלה, המגן המפורסם של הנשים והילדים (ה- יהודיים), וכלה בעסקנים הקטנים ביותר של הליכוד, לא נמצא איש שהביע צער וחרטה על הטבח, מי- עבר למס-שפתיים זול ועלוב, רק נשיא-המדינה בא — יומיים אחרי הטבח! — ופירסם הודעה שהיתה בה נימה אנושית כלשהי. התנה- גות ממשלת ישראל, ובראשה ארי- אל שרון, העידה כאלף עדים על מצפונה הרע. שרון ששם נעלם ר-

בגין מסביר מגן הנשים והילדים

הפגנה נגד בגין ביררשלים, חרפה! התפטר!

חיים להחדיר לבניין כמות אדירה של חומר-נפץ, ברשימת החשודים מופיעים הפלסטינים במקום הא- חרון, כי לא היתה להם היכולת ל- (כד).

החדירה נועדה בראש וראשונה לשבור את המיליציות המוסלמיות, לאסור את כל נושאי-הנשק ולחסל את הכוח ה י ח י ד י שהגן ב- אותה על האוכלוסיה האזרחית. כל זה נעשתה באמתלה הכוזבת כי אילו דובר על "מחבלים".

פריקת הנשק מן המיליצ- יות המוסלמיות, והכנסת ה- פלאנגות למחנות, כמנהן היה כריד-מזות להמוני גב- רים, נשים וילדים.

התירוץ האומלל, כאילו המתין צה"ל לצבא הלבנוני, איבד את ה- סבלנות משוה לא בא, ועל כן מסר את המחנות בידי הפלאנגות, לא החזיק מעמד אף לרגע. ברגע שפרק צה"ל את הנשק מכוות-ההגנה ה- מוסלמיים, קיבל על עצמו את מלוא האחריות. מעשי הצבא הלבנוני לא יכלו לגרוע ממנו כהוא זה.

רשימת האשמים

אחד הצדדים הנוראים ביו- תר בפרשה הוא התנהגות כל המעורבים א ח ר י המעשה.

זאב שיה, הכתב הצבאי של הארץ, דיווח כי הטבח גרם לזעזוע בקרב החיילים והקצינים הזוטרים. מיטפס זה אומר שהטבח לא גרם לזעזוע בקרב הקצינים ה ב כ י ר ים.

על כך יש עדויות נוספות. לא יכול להיות שמץ של ספק בכך כי קצינים בכירים ידעו מה מתרחש והתבוננו בנעשה בשוויץ-נפש, או אף בקורת-רוח.

לא הרמטכ"ל הוא אריאל שרון הביעו מייד אחרי ה-

נאלם במשך שלושה ימים תמימים — ושתיקתו היתה הודאה רועמת.

ביום השני הופיע רון ברישי בטלוויזיה ומסר "על סמך חקירה אישית, שבה גבה עדויות מפי חיילי צה"ל ואנשי-פלאנגות" את הגירסה הרשמית שבה נתפרו הש- קרים יחד בחוטים כה גסים, עד שיכלו לעורר פלצות. ירידתו של ברישי לדרגה של מתרץ מעשי- זועה באמצעות כובים מגוחכים ממש הוסיפה מימד מאוס נוסף ל- מינוי כמפקד גלי-צה"ל בידי ה- רמטכ"ל. יוקרתו האנושית המיקי- צועית היתה אחר מקורבנות הטבח.

כל מי שקם השבוע בישראל ל- תרץ את המעשים, להקסין את ממדי האחריות, להשמץ את בעלי-המוסר בעם — ביצע התאבדות מוסרית. הוא הפך את עצמו שותף — לאחר מעשה למשע-המלחמה הגדול ב- יותר בתולדות עמי-ישראל. הוא אי- בד צלם-אנוש.

ניתוח הפרשה מוביל אל הנאש- מים העיקריים:

אריאל שרון, שר- הביטחון, חשוד בקשירת-קשר לביצוע פשע-המלחמה ולסיוע ממשי למבצעי בפועל.

רפאל איתן, ראש ה- מטה-הכח, כנ"ל.

מנחם בגין, ראש-הממ- שדה, שותפות לפשע לאחר-מע- שה, על-ידי חיפוי על האשמים, ר- נטילת חלק בביצוע המעשים שהכ- שירו את הקרקע למעשה.

יצחק שמיר, שר-החוק, שותפות לפשע לאחר-מעשה, על- ידי חיפוי על האשמים במסכת של שקרים ועלילות, ועל-ידי השתת- פותו בקבלת התחלטות לפני הטבח.

כל חברי ממשלת- ישראל, שותפות לאחר-מעשה, אחרי שלא הסיקו מסקנות ולא הת- פטרו מגוף שביצע פשע.